

Kanta-Hämeen tilanne- ja kehityskuva 2025

Väestönkehitys

Kanta-Häme on lähes 170 000 asukkaan maakunta, jonka vahvuutena on sijainti kasvukäytävän ytimessä. Väestökehitys on ollut pitkään lievästi laskeva, mutta viime vuosina suunta on tasaantunut ja alueelle on muodostunut aiempaa monimuotoisempi väestöpohja.

Maakunnan väkiluku oli suurimmillaan vuonna 2013, jolloin asukasluku nousi 175 481 asukkaaseen. Tämän jälkeen nuorimpien ikäluokkien sekä työikäisten osuus on vähentynyt ja vanhimpien ikäluokkien kasvanut.

Tilastokeskuksen vuoden 2024 väestöennuste ennakoii Kanta-Hämeelle lievää väestön vähenemistä lähitulevaisuudessa, mutta kehitys näyttää aiempia ennusteita maltillisemmalta. Väestönkehityksen keskeisenä edellytyksenä nähdään voimakas maahanmuutto, joka kohdistuu erityisesti työikäiseen väestöön. Tämän ansiosta työvoiman määrän arvioidaan vähenevän selvästi vähemmän kuin aiemmissa arvioissa on ennakoitu.

Syntyneiden määrä on jyrkässä laskussa myös Kanta-Hämeessä. Samalla kuolleisuus on pysynyt korkealla. Luonnollinen väestönkehitys on vahvasti negatiivinen. Syntyvyyden lasku vaikuttaa pitkäkestoisesti, sillä vähenevä lasten määrä näkyy tulevana vuosikymmeninä pienempinä koululuokkina ja lopulta myös työmarkkinoille tulevien määrässä. Vuoden 2012 jälkeen Kanta-Hämeen syntyvyys ja kuolleisuus ovat erkaantuneet selvästi toisistaan.

Syntyneiden määrä on romahtanut kaikissa seutukunnissa. Forssan seudulla kuolleita oli vuonna 2024 kaksi ja puoli kertaa enemmän kuin syntyneitä. Hämeenlinnan ja Riihimäen seuduilla kuolleita oli lähes kaksi kertaa enemmän kuin syntyneitä.

Kanta-Hämeen väestönkehitys on ollut tiiviisti sidoksissa talouskehitykseen. Erityisesti 2000-luvun alussa työpaikkojen kasvun seurauksena väestömäärä kasvoi runsaasti. Finanssikriisin jälkeinen teollisuuden työpaikkojen väheneminen sekä 2010-luvulla alkanut syntyvyyden lasku ovat tehneet maahanmuutosta merkittävän väestönkasvun tekijän.

Nuorten muuttoliike suuriin yliopistokaupunkeihin selittää keskeisesti Kanta-Hämeen nettomuuttotappiota. Maan sisäinen muuttoliike on ollut 2010-luvulta lähtien maakunnan kannalta negatiivista, eli maakunnasta muuttaa pois enemmän ihmisiä kuin sinne saapuu. Suurin muuttotappio kohdistuu 18–22-vuotiaiden ikäryhmään, joka hakeutuu opintojen perässä pääasiassa suuriin yliopistokaupunkeihin. Yli 25-vuotiaiden osalta nettomuutto on sen sijaan useimmiten positiivinen, mutta ei riitä kompensoimaan nuorten poismuuton aiheuttamaa kokonaisvähennystä.

Maahanmuuton merkitys kasvaa vuosi vuodelta suuremmaksi ja se on tällä hetkellä käytännössä ainoa tekijä, joka mahdollistaa Kanta-Hämeen väestönkasvun. Vuosina 2023 ja 2024 maahanmuutto nousi poikkeuksellisen korkealle tasolle, painottuen selvästi työikäiseen väestöön. Vuoden 2025 osalta maahanmuuton odotetaan kuitenkin vähenevän. Pitkällä aikavälillä väestökehitys tulee olemaan yhä riippuvaisempi maahanmuutosta, ja sen vaikutukset riippuvat ennen kaikkea muuttajien kiinnostumisesta alueelle.

Väestön ikääntyminen koettelee erityisesti maaseutualueita. Maakunnan väestön keski-ikä on 46 vuotta, kun se vuonna 2000 oli 41. Keski-ikä on noussut maakunnassa nopeammin kuin maassa keskimäärin. Suurten ikäluokkien vaikutuksen ohella kehitystä selittää ennen kaikkea syntyvyyden väheneminen. Kanta-Hämeessä myös nuorten poismuutto vahvistaa tätä trendiä ja vaikuttaa väestöpyramidin rakenteeseen. Kaupunkiseuduilla keski-ikä on hieman matalampi, noin 45 vuotta, kun taas maaseudulla se on keskimäärin 48 vuotta.

Lähiaikojen näkymät. Lyhyellä aikavälillä väestökehitys jatkuu samansuuntaisesti kuin edeltävinä vuosina. Luonnollinen väestönmuutos pysyy selvästi negatiivisena, mutta maahanmuutto toimii edelleen merkittävänä tasapainottavana tekijänä. Maahanmuuton määrä jää kuitenkin selvästi alemmaksi kuin poikkeuksellisen korkeina vuosina 2023 ja 2024.

Syntyvyys pysyy erittäin alhaisella tasolla, mikä heijastuu tulevana vuosina kouluikäisten määrään ja oppilasryhmien kokoon. Maahanmuutolla on toistaiseksi vain rajallinen vaikutus syntyvyyteen.

Muutostekijät. Väestökehityksen kannalta keskeistä on työikäisen väestön muuttoliikkeen vahvistuminen Kanta-Hämeen suuntaan sekä kotimaasta että ulkomailta. Pitkällä aikavälillä väestönkehitys on entistä riippuvaisempi maahanmuutosta, josta muodostuu ratkaiseva tekijä alueen väestörakenteen ja työvoiman kehityksessä. Muuttopotentiaalia vahvistavat maakunnan oppilaitosten kansainväliset opinto-ohjelmat ja työperäisen maahanmuuton lisääntyminen. Keskeinen kysymys on, jatkuuko muuttoliike Kanta-Hämeen suuntaan vai keskittyykö kasvu entistä vahvemmin suurimpiin kaupunkikeskuksiin.

Kestävä elinvoima ja investoinnit

Kanta-Häme on edelleen vahva teollisuusmaakunta. Kanta-Häme on erikoistunut elintarvikkeiden ja metallituotteiden valmistukseen sekä metallien jalostukseen. Myös jätteen keruu, käsittely ja loppusijoitus sekä kaupan ala korostuvat alueen työllistävinä toimialoina. Kanta-Hämeessä on myös merkittävää puolustusteollisuuden toimintaa ja alan osaamista.

Hämeenlinnan seudun toimialarakenteessa korostuu teollisuus sekä palvelu- ja kaupan ala, Forssan seudulla elintarvikkeiden ja metallituotteiden valmistus sekä alkutuotanto. Riihimäen seudulla puolestaan tukku- ja vähittäiskauppa sekä rakentaminen.

Kanta-Hämeen talouden rakenne on monipuolinen, mutta arvonlisäyksen ja liikevaihdon taso jää useilla mittareilla valtakunnallista keskiarvoa alemmaksi. Korkean tuottavuuden toimialoja on vähemmän kuin monissa muissa maakunnissa. Suurten yritysten ja investointien vähäisyys selittää myös osaltaan eroa korkeamman tuottavuuden alueisiin.

Teollisuus tuottaa yhä merkittävää arvonlisäystä, vaikka toimiala muuttuu. Kanta-Hämeessä teollisuus työllistää 15 % maakunnassa työskentelevistä. Osuus on huomattavasti enemmän kuin koko maassa keskimäärin (12 %). Forssan seudulla teollisuuden osuus on erityisen merkittävä, 20 %, vaikka teollisuus on viime vuosina supistunut runsaasti.

Teollisuuden osuus maakunnan yritysten liikevaihdosta on yli 40 %, mikä on korkeampi kuin valtakunnallinen lukema 32 %. Teollisuus on ollut keskeisessä roolissa Kanta-Hämeen arvonlisäyksen kannalta, mutta viimeisten 15 vuoden aikana teollisuuden työpaikat ovat vähentyneet neljänneksen. Samalla sosiaali- ja terveysalan työpaikkojen määrä on kasvanut 13 %, ja ala on noussut teollisuuden ohi maakunnan suurimmaksi työllistäjäksi.

Toimialarakenne rajoittaa Hämeen TKI-panostusten kasvua. Kanta-Hämeessä yrityssektorin panostukset tutkimus-, kehittämis- ja innovaatio (TKI) -toimintaan ovat suhteellisen pienet, ja julkisen sektorin merkitys on huomattava. Maakunnan toimialarakenne vaikuttaa tähän, sillä Kanta-Hämeessä on suhteellisen vähän toimialoja, joissa on korkeat TKI-panostukset. Kanta-Hämeen TKI-toiminnan tasoon vaikuttaa myös oman yliopistokeskuksen puute.

Vuonna 2022 Kanta-Hämeen TKI-menot olivat 73,8 miljoonaa euroa, mikä vastaa hieman yli prosenttia maakunnan bruttokansantuotteesta. Koko maan TKI-menot olivat lähes 3 % BKT:sta, ja kansallisesti TKI-toimintaan panostettiin noin 8 miljardia euroa.

Forssan seudulla julkisen sektorin TKI-panostukset erityisesti Luonnonvarakeskuksen tutkimustoimintaan ovat merkittäviä. Hämeenlinnan ja erityisesti Riihimäen seuduilla TKI-panostukset jäävät kuitenkin matalalle tasolle sekä yritysten että julkisen sektorin osalta.

Kanta-Hämeen koulutustaso on hieman valtakunnan keskiarvoa matalampi. Tämä johtuu osittain maakunnan elinkeinorakenteesta ja osittain Uudenmaan ja Pirkanmaan osaamiskeskittymistä, jotka houkuttelevat korkeasti koulutettua väestöä. Erityisesti Uudenmaan korkeasti koulutettu väestö nostaa huomattavasti valtakunnan keskiarvoa, joten useat maakunnat jäävät keskiarvon alapuolelle.

Korkea-asteen suorittaneita yli 15-vuotiaista on Kanta-Hämeessä 30 %, kun koko maassa vastaava osuus on 34 %. Kanta-Hämeen lukuun vaikuttaa oman yliopistokeskuksen puuttuminen.

Työvoiman saatavuusongelmat korreloivat vahvasti talouden kehityksen kanssa. Viime vuosina työvoimapula on lieventynyt merkittävästi talouden heikentymisen seurauksena. Tämä on puolestaan vähentänyt työvoiman kysyntää monilla aloilla. Tällä hetkellä työmarkkinoilla on merkittävää työvoiman ylitarjontaa.

Keskeisimmät työvoimapulan haasteet keskittyvät erityisesti sosiaali- ja terveysalalle, majoitus-, ravitsemis- ja matkailualalle sekä tiettyihin yksittäisiin ammatteihin, joissa työvoiman saatavuusongelmat ovat rakenteellisia ja pitkäaikaisia.

Kanta-Hämeen työvoimatilanne on perinteisesti seurannut valtakunnallista kehitystä. Tämä johtuu osittain maakunnan sijainnista, joka on mahdollistanut työvoiman sujuvan liikkuvuuden Uusimaa – Kanta-Häme – Pirkanmaa-akselilla. Strateginen sijainti suurten talousalueiden välissä on kytenyt Kanta-Hämeen osaksi näiden alueiden työmarkkinoita. Tämä yhteys on luonut mahdollisuuksia, mutta myös riippuvuuksia, erityisesti työvoiman kysynnän vaihteluihin.

Lähiaikojen näkymät: Nykyinen toimialarakenne ja TKI-panostusten taso viittaavat siihen, että talouskasvussa on haasteita. Korkean tuottavuuden toimialojen ja investointien puute rajoittaa merkittäviä muutoksia talouden kehityksessä.

Alustava positiivinen signaali on se, että Tilastokeskuksen ennakkotietojen mukaan Kanta-Hämeen BKT per henkilö kasvoi merkittävästi vuonna 2023. Kasvu on ollut voimakasta erityisesti jalostuksen osalta.

Muutostekijät: Teollisuuden osuuden pieneneminen on keskeinen muutostekijä, joka heijastuu merkittävästi maakunnan arvonnäkykseen. Suurimpana haasteena on säilyttää teollisuuden kilpailukyky ja tuottavuus samalla kun kehitetään uusia kasvualoja, jotka voivat vahvistaa ja monipuolistaa maakunnan taloudellista perustaa. Puolustusteollisuuden merkityksen kasvu ja yleinen turvallisuustilanne luovat selkeää potentiaalia alan yrityksille.

Investointien ja rahoituksen jakautuminen eri toimialoille on tärkeää maakunnan talouden kehitykselle. Tämä tukee erityisesti pk-yritysten kasvua ja luo edellytyksiä uusien innovaatioiden syntymiselle, jotka vahvistavat talouden monipuolisuutta.

Viennin maltillinen osuus (2,5 % Suomen kokonaisviennistä) korostaa kansainvälistymisen entistä suurempaa merkitystä myös teollisuuden osalta.

HAMK on kehittänyt merkittävästi toimintaansa yritys yhteistyön ja rahoituksen hakemisessa yhteistyössä yritysten kanssa, mutta vie aikansa ennen kuin tulokset alkavat näkyä esimerkiksi maakunnan TKI-panostuksissa ja yrityssektorin innovaatioaktiivisuudessa. Lisäksi kansainväliset kumppanuudet tarjoavat potentiaalia kehitykselle.

Hyvinvoiva väestö ja yhteisöt

Kanta-Häme on perusterve maakunta. Kanta-Häme sijoittuu sairastavuuden osalta valtakunnalliseen keskitasoon, ja sairastavuusindeksi osoittaa seutukuntien tilanteen olevan hyvä myös valtakunnallisesti. Kanta-Hämeen sisällä on jonkin verran kuntakohtaista vaihtelua sairastavuudessa, mutta erot eivät ole merkittäviä.

Sairastavuuserot alueiden välillä ovat pysyneet suhteellisen muuttumattomina vuosien varrella. Vaikka sairastavuusindeksi on suuntaa antava, sen perusteella voidaan arvioida, että Kanta-Hämeen hyvä asema tulee todennäköisesti säilymään myös tulevaisuudessa.

Hyvinvoinnin osalta maakunnan sisällä suuria sisäisiä vaihteluja, mutta kärjekkäimmät erot tasaantuneet. Kanta-Hämeen hyvinvointitilanne vastaa pitkälti valtakunnan keskitasoa. Diakin Huono-osaisuus Suomessa –palvelu laskee huono-osaisuuden indeksin, joka koostuu 22 eri mittarista. Ne kuvaavat huono-osaisuutta monipuolisesti inhimillisen, sosiaalisen ja taloudellisen ulottuvuuden näkökulmasta. Kanta-Hämeen kuntien huono-osaisuusindeksien hajonta on suuri. Tilanne on yleisesti hyvä maaseutumaisissa kunnissa.

Kanta-Hämeen pahoinvointi keskittyy kartalla reuna-alueille itään ja länteen – hyvinvointi puolestaan pääradan varrelle. Kuntatasolla tarkasteltuna tämä jako ei kuitenkaan näyntyä yhtä selkeästi. Pahoinvointi on kuitenkin keskittynyt erityisesti kaupunkeihin.

1990-luvun lama jätti syvät jäljet ja rakennetyöttömyys johti myös pahoinvoinnin kasaantumiseen. Vaikka kärjekkäimmät erot ovat ajan myötä tasaantuneet, laman pitkäkestoiset vaikutukset näkyvät yhä alueellisena huono-osaisuutena.

Nuorten koettu hyvinvointi on heikentynyt 2020-luvulla, mutta tuoreet havainnot viittaavat tilanteen lievään paranemiseen. Nuorten hyvinvointi on ollut laskusuunnassa erityisesti koronapandemian jälkeen, mikä on näkynyt sekä valtakunnallisesti että Kanta-Hämeessä. Vuonna 2025 vajaa neljännes nuorista arvioi terveydentilansa keskinkertaiseksi tai huonoksi. Vaikka kehitys on osin kääntynyt myönteisempään suuntaan, masennusoireet ja ahdistuneisuus ovat edelleen yleisiä. Vuoden 2025 kouluterveyskysely antaa kuitenkin viitteitä siitä, että nuorten hyvinvoinnin heikkeneminen on pysähtymässä.

Merkittävä osuus työttömistä on rakennetyöttömiä. Kanta-Hämeen työttömyysaste on ollut perinteisesti valtakunnan tasoa parempi. Kuitenkin pitkäaikais- ja rakennetyöttömyys on myös Kanta-Hämeessä merkittävä ongelma. Rakennetyöttömien määrä on suhteellisen pysyvä, eikä taloudellinen nousukausikaan merkittävästi laske määrää. Viime aikoina rakennetyöttömiä on ollut lähes 6 % työvoimasta.

Rakennetyöttömien osuus suhteessa työttömiin on ollut kaikissa kolmessa seutukunnassa melko samansuuntainen. Forssan seudun työttömyysaste on ollut vuodesta 2023 korkea johtuen paikallisesta äkillisestä rakennemuutoksesta.

Kotoutumisen tarpeet kasvavat vieraskielisen väestön lisääntyessä. Vieraskielisten osuus väestöstä on kasvanut merkittävästi. Vuonna 2024 väestöstä 6,6 % oli vieraskielisiä. Kymmenen vuotta aiemmin luku oli 3,3 %. Suurin vieraskielisten osuus vuonna 2024 oli Forssassa, lähes 10 %. Hämeenlinnassa ja Riihimäellä luku oli 8 %. Pienin osuus oli Ypäjällä, Hattulassa, Humppilassa ja Tammelassa, joissa luku oli alle 3 %.

Maahanmuuton lisääntyessä myös ulkomaalaistaustaisten työttömien työnhakijoiden sekä palveluja käyttävien määrä on kasvanut. Tämä vaikuttaa myös merkittävästi palvelujärjestelmään ja -tarpeisiin.

Lähiaikojen näkymät: Muuttoliikkeen odotetaan jatkuvan useista maanosista, mikä tuo Kanta-Hämeeseen runsaasti eri kieli- ja kulttuuritaustaisia henkilöitä. Ulkomainen työvoima on keskeisessä roolissa työvoimapulan lievittämisessä väestön ikääntyessä. Jo nyt ulkomaisen työvoiman määrä on merkittävässä kasvussa ja yrittäjyyden merkitys tulee kasvamaan. Tämän kehityksen tukeminen edellyttää yhteiskunnalta kulttuurista sopeutumiskykyä.

Maakunnan sisäiset huono-osaisuuserot ja hyvinvoinnin haasteet eivät ole nopeasti ratkaistavissa rakenteellisten syiden vuoksi. Vaikka taloudellinen toipuminen koronakriisistä on ollut nopeaa, henkinen korjausvelka vaikuttaa pitkään. Lisäksi globaaleista kriiseistä johtuva ahdistus ja epävarmuus voivat jättää pitkäkestoisen jäljen hyvinvointiin.

Muutostekijät: Maakunnalliset huono-osaisuuden erot ovat pysyneet suhteellisen muuttumattomina, eikä suuria muutoksia ole odotettavissa lähitulevaisuudessa. Kuitenkin taloudelliset suhdanteet, erityisesti mahdollinen taantuma, voivat vaikuttaa merkittävästi huono-osaisuuden kasvuun.

Vetovoimainen elinympäristö ja monimuotoinen luonto

Kanta-Häme kuuluu vähäpäästöisimpien maakuntien joukkoon. Päästömäärät ovat Kanta-Hämeessä ja koko Suomessa vähentyneet viime vuosina. Tieliikenne on Kanta-Hämeen suurin päästöjen lähde, ja maakunnassa työmatkojen keskipituudet ovat Suomen pisimmät. Tämä johtuu pendelöinnistä Uudellemaalle ja Pirkanmaalle sekä maakunnan maantieteellisestä rakenteesta, jossa etäisyydet ovat pitkät erityisesti seutukeskusten ulkopuolella. Lisäksi Kanta-Hämeen kautta kulkee merkittävästi läpiajoliikennettä.

Kanta-Hämeen päästöt asukasta kohden ovat 6,3 tonnia hiilidioksidiekvivalenttia, mikä on valtakunnallista keskiarvoa (6,5) alhaisempi. Päästöt per asukas ovat vähentyneet 10 vuodessa lähes kolmanneksen. Kaupungeista Riihimäellä päästöt ovat laskeneet 38 %, Hämeenlinnassa 33 % ja Forssassa 34 %.

Luonnon monimuotoisuuden edistämisen mahdollisuudet ovat parantuneet. Maakuntakaavan 2040 aluevarauksista suojelualueiden ja monimuotoisuutta edistävien alueiden osuus on 6 % maakunnan maapinta-alasta. Suojeltuja metsiä on yli 25 000 hehtaaria, mikä kattaa yli 7 % metsämaiden pinta-alasta – tämä on maakunnittain yksi Suomen korkeimmista osuuksista Etelä- ja Länsi-Suomessa.

Kanta-Hämeessä viljelykäytössä oleva peltoala kattaa 18 % maakunnan maapinta-alasta. Metsätalousmaa puolestaan muodostaa noin 68 % maapinta-alasta, ja puuston keskitilavuus sekä keskikasvu ovat maakunnittain Suomen korkeimpia. Kanta-Hämeen metsät toimivat merkittävänä hiilinieluna. Suojelualueiden laaja osuus ja metsämaan korkea keskikasvu korostavat maakunnan merkitystä hiilinielujen säilyttämisessä ja vahvistamisessa.

Kanta-Häme on Suomen liikkuvien maakunta. Kanta-Hämeen yhdyskuntarakennetta ja liikenneyhteyksiä määrittää päärata, valtatie 3 sekä Uudenmaan ja Pirkanmaan läheinen sijainti. Pendelöinti maakunnan ulkopuolelle on työvoiman määrään suhteutettuna Suomen suurinta. Hyvät kulkuyhteydet sekä kahden suuren kaupungin sijainti naapurimaakunnissa pääradan yhteydessä ovat mahdollistaneet pendelöinnin muihin maakuntiin, ja Kanta-Hämeen työpaikkaomavaraisuus on Suomen alhaisin, 90 %. Korkeammin koulutetut pendelöivät suhteessa enemmän ja maakunnasta pendelöi runsaasti ulos korkean tuottavuuden ihmisiä.

Toimivat liikenneyhteydet ovat maakunnan kehittymisen ja työvoiman liikkuvuuden kannalta oleellisia. Pääradan merkitys alueen saavutettavuuden, pendelöinnin ja teollisuuden kuljetusten

kannalta on keskeinen. Haja-asutusalueiden saavutettavuus on kuitenkin heikentynyt viime vuosina erityisesti julkisen liikenteen vähentymisen vuoksi.

Kanta-Hämeessä asutaan entistä tilavammin ja yksinäisemmin. Yhden henkilön asuntokuntia oli vuonna 2024 Kanta-Hämeessä 47 %, ja osuus on kasvanut tasaisesti. Vuonna 2024 maakunnassa oli 87 276 asuntokuntaa, joka on yli 3000 enemmän kuin 10 vuotta aiemmin. Syntyvyyden heikkeneminen on vähentänyt lapsiasuntokuntien määrää. Vuonna 2000 lapsiasuntokuntia oli 19 489, mutta nykyisin niitä on yli 3200 vähemmän.

Kanta-Hämeessä asutaan väljemmin kuin Suomessa keskimäärin: asuinpinta-ala per henkilö on 44 neliötä, kun koko maassa luku on 42 neliötä. Pinta-ala on kasvanut kaikissa maakunnan kunnissa. Tilavimmin asutaan Humppilassa (51 neliötä) ja ahtaimmin Riihimäellä (41 neliötä).

Asutus keskittyy kaupunkialueille. Väestömäärä maaseutualueilla vähenee huomattavasti enemmän kuin kaupunkialueilla. Viime vuosina väestö on keskittynyt erityisesti sisemmälle kaupunkialueelle, eli käytännössä kaupunkien tiiviisti rakennetulle ydinkeskusta-alueelle. Tämä näkyy keskeisesti Hämeenlinnassa, jossa ydinkeskustan väestömäärä on kasvanut runsaasti.

Koko maassa maaseutualueiden väestömäärä on vähentynyt 16 % vuodesta 2000 vuoteen 2023. Kanta-Hämeen pudotus on maakunnittain verrattuna maltillinen, vähennystä -10 %. Forssan seudulla maaseutualueiden väestömäärän pudotus on ollut 2000-luvulla suurin, vähennystä 21 %. Hämeenlinnan seudun maaseutualueilla väestö on vähentynyt 9 %, Riihimäen seudulla 3 %.

Lähiaikojen näkymät: Väestön keskittyminen sisemmälle kaupunkialueelle tulee todennäköisesti jatkumaan. Keskustan väestönkasvua selittää osin kunnan sisäinen muutto keskusta-alueille sekä mahdollinen maahanmuutto.

Päästövähennykset jatkuvat nykyisen kehitystrendin mukaisesti, mikäli merkittäviä ulkoisia muutoksia ei tapahdu.

Muutostekijät: Maakunnan asumisen houkuttelevuuden kannalta riskiksi saattaa nousta se, että asuinkanta on vanhenemassa ja uudisrakentaminen on vieläkin jäissä. Väestön ja rakentamisen keskittyminen pääkaupunkiseudulla ja Pirkanmaalle saattaa heikentää Kanta-Hämeen potentiaalia asumisen maakuntana.

Tuulivoima ja aurinkoenergia ovat keskeisessä roolissa Kanta-Hämeen siirtymässä kohti vähäpäästöisempää maakuntaa. Tuulivoimahankkeet voivat tukea alueen energiatuotantoa ja lisätä energian omavaraisuutta samalla luoden työmahdollisuuksia ja investointipotentiaalia.

Pehmeät vetovoimatekijät, kuten asumismahdollisuudet ja asuinympäristö, luonto, kulttuuri ja matkailu, tarjoavat Kanta-Hämeelle mahdollisuuden erottautua erityisesti niille, jotka harkitsevat muutttoa tiiviimmin asutuilta alueilta. Etätyön ja -opiskelun yleistymisen sekä työmatkojen pidentymisen ovat kasvattaneet kiinnostusta alueisiin, joissa saavutettavuus ja elämänlaatu yhdistyvät.